

	<h1 style="color: red;">Πνευματικά Σημειώματα</h1> <p style="color: red;">Ἱεράς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης</p>	<p>Πνευματικά Σημειώματα:</p> <p>Εβδομαδιαία ηλεκτρονική έκδοση Ἱεράς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν Ἑλλάδος</p> <p style="color: red;">Ἔτος 1ο / Τεύχος: 49 Πέμπτη 26η Δεκεμβρίου 2024</p> <p>Εὐστρατίου, Αὔξεντίου κλπ μ/ρων, Λουκίας μ/ρος (13η Δεκεμβρίου π. ἡμ.)</p>
---	---	---

Πνευματικά Σημειώματα

Εὐαγγέλιο τῆς Κυριακῆς

Κυριακή ΙΑ΄ Λουκᾶ

Λουκᾶ κεφ. ιδ΄ 16-24

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην· ἄνθρωπός τις ἐποίησε δεῖπνον μέγα καὶ ἐκάλεσε πολλούς· καὶ ἀπέστειλε τὸν δούλον αὐτοῦ τῇ ὥρᾳ τοῦ δεῖπνου εἰπεῖν τοῖς κεκλημένοις· ἔρχεσθε, ὅτι ἤδη ἔτοιμά ἐστὶ πάντα. Καὶ ἤρξαντο ἀπὸ μιᾶς παραιτεῖσθαι πάντες. Ὁ πρῶτος εἶπεν αὐτῷ· ἀγρὸν ἠγόρασα, καὶ ἔχω ἀνάγκην ἐξελθεῖν καὶ ἰδεῖν αὐτόν· ἐρωτῶ σε, ἔχε με παρητημένον. Καὶ ἕτερος εἶπε· ζεύγη βοῶν ἠγόρασα πέντε, καὶ πορεύομαι δοκιμάσαι αὐτά· ἐρωτῶ σε, ἔχε με παρητημένον. Καὶ ἕτερος εἶπε· γυναῖκα ἔγημα, καὶ διὰ τοῦτο οὐ δύναμαι ἐλθεῖν. Καὶ παραγενόμενος ὁ δούλος ἐκεῖνος ἀπήγγειλε τῷ κυρίῳ αὐτοῦ ταῦτα. Τότε ὀργισθεὶς ὁ οἰκοδεσπότης εἶπε τῷ δούλῳ αὐτοῦ· ἐξελθε ταχέως εἰς τὰς πλατείας καὶ ρύμας τῆς πόλεως, καὶ τοὺς πτωχοὺς καὶ ἀναπήρους καὶ χωλοὺς καὶ τυφλοὺς εἰσάγαγε ὧδε. Καὶ εἶπεν ὁ δούλος· κύριε, γέγονεν ὡς ἐπέταξας, καὶ ἔτι τόπος ἐστί. Καὶ εἶπεν ὁ κύριος πρὸς τὸν δούλον· ἐξελθε εἰς τὰς ὁδοὺς καὶ φραγμοὺς καὶ ἀνάγκασον εἰσελθεῖν, ἵνα γεμισθῇ ὁ οἶκος μου. Λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι οὐδεὶς τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων τῶν κεκλημένων γεύσεται μου τοῦ δεῖπνου. Πολλοὶ γὰρ εἰσὶ κλητοί, ὀλίγοι δὲ ἐκλεκτοί.

Μετάφραση

Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοῦ εἶπε «Ἐνας ἄνθρωπος ἐτοίμασε μεγάλο δεῖπνο καὶ κάλεσε πολλούς. Ὃταν ἦρθε ἡ ὥρα τοῦ δεῖπνου, ἔστειλε τὸ δοῦλο του νὰ πεῖ στοὺς καλεσμένους: Ἐλάτε, ὅλα εἶναι πιά ἔτοιμα. Τότε ἄρχισαν ὁ ἕνας μετὰ τὸν ἄλλο νὰ βρίσκουν δικαιολογίες: Ὁ πρῶτος τοῦ εἶπε: Ἐγὼ ἀγοράσει ἕνα χωράφι καὶ πρέπει νὰ πάω νὰ τὸ δῶ· σὲ παρακαλῶ, θεώρησέ με δικαιολογημένον. Ἄλλος τοῦ εἶπε: Ἐγὼ ἀγοράσει πέντε ζευγάρια βόδια καὶ πάω νὰ τὰ δοκιμάσω· σὲ παρακαλῶ, δικαιολόγησέ με. Κι ἕνας ἄλλος τοῦ εἶπε: εἶμαι νιόπαντρος καὶ γι' αὐτὸ δὲν μπορῶ νὰ ἔρθω. Γύρισε ὁ δοῦλος ἐκεῖνος καὶ τὰ εἶπε αὐτὰ στὸν κύριό του. Τότε ὁ οἰκοδεσπότης ὀργισμένος εἶπε στὸ δοῦλο του: Πήγαινε γρήγορα στὶς πλατεῖες καὶ στοὺς δρόμους τῆς πόλης καὶ φέρε μέσα τοὺς φτωχοὺς, τοὺς ἀνάπηρους, τοὺς κουτσοὺς καὶ τοὺς τυφλοὺς. Ὃταν γύρισε ὁ δοῦλος τοῦ εἶπε: κύριε, αὐτὸ ποὺ πρόσταξες ἔγινε καὶ ὑπάρχει ἀκόμη χῶρος. Εἶπε πάλι ὁ κύριος στὸ δοῦλο: Πήγαινε ἔξω ἀπὸ τὴν πόλη στοὺς δρόμους καὶ στὰ μονοπάτια κι ἀνάγκασέ τους νὰ ἔρθουν, γιὰ νὰ γεμίσει τὸ σπίτι μου· γιατί σᾶς βεβαιώνω πὼς κανένας ἀπὸ κείνους ποὺ κάλεσα δὲ θὰ γευτεῖ τὸ δεῖπνο μου. Γιατί, πολλοὶ εἶναι οἱ καλεσμένοι, λίγοι ὅμως οἱ ἐκλεκτοί».

Ἀπόστολος τῆς Κυριακῆς

Πρὸς Κολοσσαεῖς Παύλου Ἐπιστολή, Κεφ. Γ' 4-11

Ἀδελφοί, ὅταν ὁ Χριστὸς φανερωθῆ, ἡ ζωὴ ἡμῶν, τότε καὶ ὑμεῖς σὺν αὐτῷ φανερωθήσεσθε ἐν δόξῃ. Νεκρώσατε οὖν τὰ μέλη ὑμῶν τὰ ἐπὶ τῆς γῆς, πορνείαν, ἀκαθαρσίαν, πάθος, ἐπιθυμίαν κακὴν, καὶ τὴν πλεονεξίαν, ἣτις ἐστὶν εἰδωλολατρία, δι' ἣ ἔρχεται ἡ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῆς ἀπειθείας, ἐν οἷς καὶ ὑμεῖς περιπατήσατέ ποτε, ὅτε ἐζῆτε ἐν αὐτοῖς· νυνὶ δὲ ἀπόθεσθε καὶ ὑμεῖς τὰ πάντα, ὀργὴν, θυμόν, κακίαν, βλασφημίαν, αἰσχρολογία ἐκ τοῦ στόματος ὑμῶν· μὴ ψεύδεσθε

εἰς ἀλλήλους, ἀπεκδυσάμενοι τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον σὺν ταῖς πράξεσιν αὐτοῦ καὶ ἐνδυσάμενοι τὸν νέον τὸν ἀνακαινούμενον εἰς ἐπίγνωσιν κατ' εἰκόνα τοῦ κτίσαντος αὐτόν, ὅπου οὐκ ἔνι Ἑλληναὶ καὶ Ἰουδαῖοι, περιτομὴ καὶ ἀκροβυστία, βάρβαρος, Σκύθης, δοῦλος, ἐλεύθερος, ἀλλὰ τὰ πάντα καὶ ἐν πᾶσι Χριστός.

Μετάφραση

Ἀδελφοὶ ὅταν φανερωθεῖ ὁ Χριστός, ὁ ὁποῖος εἶναι ἡ ζωὴ μας, τότε θὰ φανερωθεῖτε κι ἐσεῖς μαζί του μὲ δόξα. Νεκρῶστε, λοιπόν, τὰ γνωρίσματα τῆς γήϊνης φύσης σας: τὴν πορνεία, τὴν ἠθικὴ ἀκαθαρσία, τὸ πάθος, τὴν κακὴ ἐπιθυμία καὶ τὴν πλεονεξία, ἡ ὁποία εἶναι εἰδωλολατρία. Γι' αὐτὰ τὰ πράγματα ἐπέρχεται ἡ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ πάνω στοὺς ἀπειθεῖς ἀνθρώπους. Αὐτὰ ἀποτέλεσαν καὶ τὸν δικὸ σας τρόπο ζωῆς κάποτε, ὅταν ζούσατε κυριευμένοι ἀπὸ αὐτά. Τώρα ὅμως ἀποβάλετε κι ἐσεῖς ἀπὸ πάνω σας ὅλα αὐτά: τὴν ὀργή, τὸ θυμὸ, τὴν κακία, τὴ βλαστήμια, καθὼς καὶ τὴν αἰσχρολογία ἀπὸ τὸ στόμα σας. Μὴν ψεύδεστε ὁ ἓνας στὸν ἄλλο, ἀφοῦ βγάλατε ἀπὸ πάνω σας τὸν παλιὸ ἑαυτὸ σας μαζί μὲ τὶς πράξεις του καὶ ντυθήκατε τὸ νέο, πού, παράλληλα μὲ τὴν ἀκριβὴ γνώση, ἀποκτᾶ ὅλο καὶ περισσότερο τὴ μορφή ἐκείνου πού τὸν ἔπλασε. Ἐδῶ δὲν ὑπάρχει πιά Ἑλληνας καὶ Ἰουδαῖος, περιτμημένος καὶ ἀπερίτμητος, βάρβαρος, Σκύθης, δοῦλος ἢ ἐλεύθερος, ἀλλὰ τὰ πάντα καὶ μέσα σὲ ὅλους τὰ ἀναπληρῶνει ὁ Χριστός.

Σχολιασμός Εὐαγγελίου

Ἡ εὐαγγελικὴ περικοπὴ αὐτῆς τῆς ἐβδομάδας εἶναι τοῦ Εὐαγγελιστῆ Λουκᾶ καὶ βρίσκεται στὸ ἰδ' κεφάλαιο τοῦ Εὐαγγελίου του. Μᾶς διηγεῖται μιὰ παραβολή, τὴν ὁποία λέει ὁ Κύριος ὅσο διδάσκει στὸν λαὸ καὶ μᾶς εἶναι γνωστὴ ὡς «ἡ παραβολὴ τοῦ Μεγάλου Δείπνου».

Ἡ παραβολή μᾶς μιλάει γιὰ ἓνα δεῖπνο, τὸ ὁποῖο κάποιος ἄνθρωπος ἐτοίμασε. Κι ἀφοῦ ὅλα ἦταν ἔτοιμα, ἔστειλε τὸν δούλο του νὰ φέρει τοὺς καλεσμένους. Ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς συμβολίζει τὸ Θεὸ καὶ τὸ μεγάλο αὐτὸ δεῖπνο εἶναι ἡ αἰώνια βασιλεία του. Σὲ αὐτὸ κλήθηκαν πολλοί, μὲ πρῶτο πρῶτο τὸ γένος τῶν Ἑβραίων. Τὸ ἔθνος αὐτὸ εἶχε τὴν εὐλογία νὰ εἶναι τὸ πρῶτο στὸ ὁποῖο φανερώθηκε ὁ Θεὸς μέσῳ τοῦ Ἀβραάμ. Εἶχε ἐπίσης τὴν εὐλογία νὰ γεννηθεῖ ἀπὸ αὐτὸ ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός. Ὅταν ὁμοῦς ὁ Θεὸς τοῦς κάλεσε μέσῳ τοῦ Υἱοῦ του νὰ συμμετέχουν στὴ βασιλεία Του, τὸν ἀρνήθηκαν.

Τί ἔκανε τότε ὁ ἄρχοντας τοῦ σπιτιοῦ; Ἔστειλε τὸν δούλο στὸν δρόμο νὰ φέρει τὸν κόσμον ποὺ θὰ συναντήσῃ. «Πορευθέντες μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη, βαπτίζοντες αὐτοὺς εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος» (Μάτθ. 28, 19). Αὐτὸ εἶπε ὁ Κύριος στοὺς μαθητὲς του πρὶν ἀναληφθεῖ στοὺς οὐρανοὺς. Ἔστειλε τοὺς δούλους του νὰ βροῦν νέους καλεσμένους γιὰ τὸ τραπέζι, καλεσμένους ἀπὸ κάθε ἄκρη τῆς γῆς, οἱ ὁποῖοι θὰ δεχθοῦν τὴν πρόσκληση. Καὶ ἔτσι ἔκαναν. Διέδωσαν τὸ Εὐαγγέλιον σὲ ὅλη τὴν οἰκουμένη, γεμίζοντας τὴν οὐράνια τράπεζα μὲ ὅσους πίστεψαν στὸν Χριστό.

Ἐμεῖς τώρα σὲ ποιά κατηγορία ἄραγε ἀνήκουμε; Χριστιανοὶ θὰ ποῦμε εἴμαστε, ἄρα ἀνήκουμε σὲ αὐτοὺς ποὺ ἦρθαν μετὰ, ἀφοῦ δεχθήκαμε τὴν πρόσκληση καὶ πιστέψαμε. Πρὶν τὸ δέσουμε κόμπο, ἄς ἀναλογιστοῦμε, πόσες φορές γυρίσαμε τὴν πλάτη στὸν Κύριον μὲ τὴν ἁμαρτία μας. Πόσες φορές ἀρνηθήκαμε νὰ ἔρθουμε στὴν ἐκκλησία καὶ δὲν συμμετείχαμε στὴ Θεῖα Εὐχαριστία. Πόσες φορές βάλαμε τὶς βιοτικές μας μέριμνες πάνω ἀπὸ τὴν πνευματικὴν μας ζωὴ. Τώρα, λοιπόν, ἄς ξαναπαντήσουμε. Ἔχουμε δεχθεῖ τὴν πρόσκληση τοῦ Κυρίου μας ἢ ὄχι;

Ἄς πάρουμε μία μία τὶς προσκλήσεις τοῦ Θεοῦ σὲ ἐμᾶς καὶ ἄς δοῦμε κατὰ πόσον ἀνταποκρινόμαστε. Νὰ ξεκινήσουμε ἀπὸ τὸν ἐκκλησιασμό. Εἰδικὰ τώρα τὴν περίοδο τῆς νηστείας τῶν Χριστουγέννων, ἔχουμε κάθε μέρα Θ. Λειτουργία. Πόσες φορές δεχθήκαμε τὸ κάλεσμα τοῦ Κυρίου; Αὐτὸς κάθε μέρα ἐπάνω στὴν Ἁγία Τράπεζα θυσιάζεται γιὰ ἐμᾶς. Κάθε μέρα μετατρέπει τὸ ψωμὶ καὶ τὸ κρασὶ σὲ Σῶμα καὶ Αἷμα του. Ἐμεῖς τί κάνουμε

γι' Αυτόν; Θυσιάσαμε λίγο από τον ύπνο ή το χρόνο μας για να είμαστε εδώ; Ήρθαμε να κοινωνήσουμε τῶν Ἀχράντων Μυστηρίων, να γίνουμε ἓνα με τὸν Χριστό μας; Ἄν ὄχι, πῶς λέμε ὅτι είμαστε στοὺς ἐκλεκτοὺς τοῦ Κυρίου;

Ἐνα ἄλλο κάλεσμα τοῦ Κυρίου πρὸς ἐμᾶς εἶναι αὐτὸ τῆς ἐξομολόγησης. Κάθε φορὰ πού φεύγουμε ἀπὸ τὸν δρόμο μας καὶ ἀπομακρυνόμαστε ἀπὸ τὸν Θεό, Αὐτὸς εἶναι ἐκεῖ καὶ μᾶς περιμένει, εἶναι ἐκεῖ καὶ μᾶς καλεῖ νὰ γυρίσουμε κοντά Του. Ἐμεῖς, βέβαια, ἀντὶ νὰ τρέξουμε σὲ Αυτόν, ἀντὶ νὰ ψάξουμε τὸν πνευματικό μας γιὰ νὰ ἐξομολογηθοῦμε, βρίσκουμε δικαιολογίες γιὰ νὰ τὸ ἀποφύγουμε. «Δὲν προλαβαίνω», «ἔχω δουλειές», «ὁ πνευματικός μου εἶναι μακριά», εἶναι μερικὲς ἀπὸ τὶς δικαιολογίες πού χρησιμοποιοῦμε. Μήπως μᾶς θυμίζει κάτι; Μήπως μοιάζουν λίγο με τὶς δικαιολογίες τῶν πρώτων καλεσμένων; Ὁ Κύριος μᾶς προσκαλεῖ, ἐμεῖς τί κάνουμε;

Θὰ μπορούσαμε νὰ γράψουμε βιβλία ὀλόκληρα γιὰ τοὺς τρόπους με τοὺς ὁποίους γυρνᾶμε τὴν πλάτη στὸν Κύριο. Τὸ σημαντικό ὅμως δὲν εἶναι νὰ καταδείξουμε τὰ λάθη μας, ἀλλὰ νὰ τὰ διορθώσουμε ἢ ἔστω νὰ προσπαθήσουμε. Αὐτὸ περιμένει ἀπὸ ἐμᾶς ὁ Κύριος, νὰ προσπαθήσουμε. Ἄν κάνουμε τὸ πρῶτο βῆμα, Αὐτὸς θὰ συμπληρώσει με τὴ χάρη του τὰ ὑπόλοιπα. Θέλει ὅμως νὰ Τὸν ἐπιλέξουμε.

Ἡ σημερινὴ εὐαγγελικὴ περικοπὴ εἶναι μία ὑπενθύμιση γιὰ ἐμᾶς. Μᾶς θυμίζει ὅτι ὁ Κύριος μᾶς προσκαλεῖ κοντά Του, ἀλλὰ εἶναι δική μας εὐθύνη νὰ Τὸν ἐπιλέξουμε. Ἡ ἐπιβράβευση γιὰ τὴν ἐπιλογή μας αὐτὴ εἶναι γνωστὴ καὶ εἶναι ἡ αἰώνια ζωὴ. Τὴ θέλουμε; Ἄν ναί, ἄς ἀφήσουμε τὶς δικαιολογίες καὶ ὅσα μᾶς κρατᾶνε καθηλωμένους στὴ γῆ καὶ ἄς στρέψουμε τὸ μυαλὸ καὶ τὴν καρδιά μας πρὸς τὸν οὐρανό.

Εὔχομαι ὅλοι νὰ ἀνταποκριθοῦμε στὸ κάλεσμα τοῦ Κυρίου μας, νὰ ἐπιστρέψουμε κοντά Του καὶ νὰ ἔχουμε ἔτσι τὴν πιὸ μεγάλη ἀνταμοιβή, τὴν αἰωνιότητα μαζί Του. Ἀμήν.

π. Ὀνούφριος Ἀβραμίδης

Παραινέσεις Αγίων

Τὸ κακὸν δὲν εἶναι ἀποτέλεσμα καταναγκασμοῦ ἀλλὰ ἀδιαφορίας καὶ κακῶν συναναστροφῶν

Κανείς ποτέ δὲν γίνεται ἀναγκαστικά κακός. Ἄν δὲ καὶ μετὰ ἀπὸ ὅλα αὐτὰ ἐξακολουθεῖς νὰ ζητᾷς, γιὰ νὰ βρεῖς ἀπὸ ποῦ προέρχονται τὰ κακά, θὰ μποροῦσα νὰ σοῦ πῶ, ὅτι αὐτὰ εἶναι ἀποτέλεσμα τῆς φυγοπονίας σου, τῆς συναναστροφῆς μὲ τοὺς κακοὺς, τῆς περιφρονήσεως τῆς ἀρετῆς ἀπὸ ἐδῶ προέρχονται καὶ τὰ κακά καὶ τὸ νὰ ζητοῦν κάποιοι νὰ βροῦν ἀπὸ ποῦ προέρχονται τὰ κακά.

Τὸ κακὸν ἀποθηριώνει τὸν ἄνθρωπο

Ὁ κακὸς τρόπος ζωῆς προξενεῖ ἄπειρα κακά μεταβάλλει τοὺς ἄνθρώπους σὲ θηρία καὶ τοὺς κάνει πιὸ παράλογους καὶ ἀπὸ τὰ θηρία. Γιατὶ τὰ κακά ποὺ ὑπάρχουν στὴ φύση κάθε εἴδους θηρίων, αὐτὰ πολλές φορές μπορεῖ νὰ τὰ συγκεντρώσει σ' ἓναν ἄνθρωπο ὁ κακὸς τρόπος ζωῆς κι' ἔτσι νὰ ἀνατρέψει τὸ πᾶν.

Ὁ πονηρὸς ἄνθρωπος μὲ τὴν κακία γίνεται θηρίο, προδίδοντας ἔτσι τὴν εὐγένεια τῆς ἀνθρώπινης φύσεως.

Ἡ κακία ὁδηγεῖ στὴ δυστυχία

Ὁ πονηρὸς δὲν τιμωρεῖται μόνον στὴν ἄλλη ζωή, ἀλλὰ καὶ ἐδῶ, ἐφόσον ζεῖ συνεχῶς μὲ σύντροφο τὸ φόβο, μὴν τολμώντας νὰ ἀτενίσει μὲ παρρησία κανένα, τρέμοντας, χλωμιάζοντας, ἀγωνιώντας. Εἶναι λοιπὸν αὐτὸ ζωή; Καθόλου, ἀντίθετα, εἶναι θάνατος φοβερός.

Ἡ κακία σκοτίζει, ὁδηγεῖ στὴ θλίψη καὶ ἀδυνατίζει τὴ θέληση

Ποτὲ νὰ μὴν καταφρονοῦμε τὰ μικρὰ παραπτώματα, γιὰ νὰ μὴν πέσουμε στὰ μεγάλα ἀλλὰ καὶ ἂν τὰ καταφρονήσουμε καὶ φθάσουμε σὲ βάθος κακῶν, οὔτε γι'αὐτὴ τὴν αἰτία νὰ ἀπελπισθοῦμε, γιὰ νὰ μὴν ζαλισθοῦμε. Γιατὶ καὶ ἡ ἁμαρτία εἶναι βάθος καὶ , ὅταν ὁδηγεῖ τὸν ἄνθρωπο στὸν κατήφορο, προξενεῖ θλίψη. Καὶ ὅπως ἀκριβῶς ἐκεῖνοι ποὺ πέφτουν μέσα σὲ πηγάδι δὲν εἶναι εὐκόλο νὰ ἀνέβουν, ἀλλὰ χρειάζονται ἄλλους, γιὰ νὰ τοὺς ἀνεβάσουν ἐπάνω, ἔτσι καὶ ἐκεῖνος ποὺ ἔφθασε σὲ βάθος παραπτωμάτων.

Συναξάρι

Οἱ Ἅγιοι Πέντε Μάρτυρες

**Εὐστράτιος - Αὐξέντιος - Εὐγένιος - Μαρδάριος
καὶ Ὁρέστης**

13 Δεκεμβρίου

Ὁ Ἅγιος Εὐστράτιος ἦταν ἀξιωματικὸς τοῦ ρωμαϊκοῦ στρατοῦ στὴν περιοχή τῆς Σεμένδρειας καὶ ἀγωνιζόταν γιὰ τὴν διατήρηση τῆς χριστιανικῆς πίστεως, τὰ χρόνια ποὺ αὐτοκράτορας ἦταν ὁ Διοκλητιανός.

Μεγάλος του πόθος ἦταν νὰ μαρτυρήσει γιὰ τὸν Χριστό. Γιὰ νὰ εἶναι ὅμως σίγουρος ὅτι ἡ ἐπιθυμία του αὐτὴ ἦταν σύμφωνη μὲ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, ἀποφάσισε νὰ δώσει τὴν ζώνη του σ' ἓναν ὑπηρέτη μὲ τὴν ἐντολὴ νὰ τὴν τοποθετήσῃ πάνω στὴν Ἁγία Τράπεζα τῆς Ἐκκλησίας, στὴν ὁποία λειτουργοῦσε ὁ πρεσβύτερος Αὐξέντιος. Τὸ σκεπτικὸ τοῦ Ἁγίου ἦταν ὅτι ἂν ὁ Αὐξέντιος ἦταν ὁ πρῶτος ποὺ θὰ ἔπαιρνε τὴν ζώνη, αὐτὸ θὰ σήμαινε ὅτι ἦταν θέλημα Θεοῦ νὰ μαρτυρήσει. Καὶ πράγματι

ἔτσι καὶ ἔγινε. Ὁ ὑπηρέτης εἶδε τον Αὐξέντιο νὰ παίρνει τὴν ζώνη πάνω ἀπὸ τὴν Ἁγία Τράπεζα καὶ τὸ ἀνέφερε στὸν Εὐστράτιο. Ἐκεῖνος τὴν ἐπόμενη ἡμέρα κάλεσε σὲ γεῦμα τοὺς φίλους του, μεταξὺ τῶν ὁποίων ἦταν καὶ ὁ χιλίαρχος Εὐγένιος, ὁ ὁποῖος παρατήρησε τὸ πόσο χαρούμενος ἦταν ὁ Εὐστράτιος καὶ τὸν ρώτησε ποιὸς ἦταν ὁ λόγος τῆς χαρᾶς του. Ὁ Εὐστράτιος τοῦ ἀπάντησε πὼς ἐπρόκειτο νὰ ἀποκτήσει πολλὰ πλούτη.

Τὴν ἐπόμενη ἡμέρα παρουσιάστηκε μπροστὰ στὸν τοπικὸ ἄρχοντα Λυσία, μαζὶ μὲ μιὰ ομάδα χριστιανῶν τῆς ὁποίας ομάδα μπῆκε ἐπὶ κεφαλῆς. Ὁ Λυσίας τοῦ ζήτησε νὰ θυσιάσει στὰ εἶδωλα ἀποκηρύσσοντας τὴν πίστη του στὸν Χριστό. Ὁ Εὐστράτιος τοῦ ἀπάντησε ὅτι δὲν θὰ ἐγκατέλειπε ποτὲ τὴν πίστη του καὶ ὅτι δὲν ἔδινε σημασία σὲ πρόσκαιρες ἀπολαύσεις καὶ ἀγαθὰ, ἐνῶ κάλεσε τὸν Λυσία νὰ γνωρίσει τὸν Θεὸ τῶν Χριστιανῶν. Ὁ Λυσίας θυμωμένος ἔδωσε ἐντολὴ νὰ κρεμάσουν τὸν Εὐστράτιο, ἀπὸ κάτω του ν' ἀνάψουν φωτιὰ καὶ νὰ τὸν ραβδίσουν. Ὁ Ἅγιος καθ' ὅλη τὴν διάρκεια τῶν βασανισμῶν προσευχόταν στὸν Κύριο νὰ τὸν ἐνισχύσει στὴν πίστη. Ὁ Λυσίας βλέποντας τὸ θάρρος καὶ τὸ σθένος τοῦ Εὐστράτιου διέταξε νὰ ρίξουν ξίδι καὶ ἀλάτι στὶς πληγές του, οἱ ὁποῖες μὲ τὴν Χάρη τοῦ Θεοῦ ἔκλεισαν θαυματουργικά.

Ὁ χιλίαρχος Εὐγένιος, ποὺ παρακολουθοῦσε τὰ βασανιστήρια τοῦ Εὐστράτιου καὶ εἶδε τὸ θαῦμα μὲ τὴν ἐπούλωση τῶν πληγῶν ἀλλὰ καὶ τὴν ἀκλόνητη πίστη τοῦ φίλου του, φώναξε ὅτι εἶναι καὶ ἐκεῖνος Χριστιανὸς καὶ παύει νὰ ὑπακούει τὸν Λυσία. Ὁ Λυσίας ἔδωσε τότε διαταγὴ νὰ φυλακίσουν ἀλυσοδεμένους τὸν Εὐγένιο καὶ τὸν Εὐστράτιο, μαζὶ μὲ τὴν ομάδα τῶν Χριστιανῶν, ποὺ ἠγοῦνταν ὁ Εὐστράτιος. Τὴν ἡμέρα ποὺ ἀκολούθησε, ὁ Λυσίας ἔδωσε διαταγὴ στοὺς ὑπηρέτες του νὰ ἐτοιμαστοῦν γιὰ ὁδοιπορία πρὸς τὴν Νικόπολη καὶ μαζὶ τους νὰ πάρουν καὶ τὸν Εὐστράτιο, ἀφοῦ τοῦ φορέσουν πρῶτα παπούτσια μὲ καρφιά, τὰ ὁποῖα θὰ τοῦ τρυποῦσαν τὰ πέλαμα.

Ἕνας ἄνδρας ὀνόματι Μαρδάριος βλέποντας τὴν πορεία τοῦ Εὐστράτιου ἀνέφερε στὴν γυναῖκα του ὅτι ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς περιφρόνησε τὰ πλούτη καὶ τὴν δόξα γιὰ τὴν ἀγάπη τοῦ

Χριστοῦ καὶ γὰρ νὰ κερδίσει τὴν Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν. Ἡ σύζυγος τοῦ Μαρδάρου τότε τὸν παρότρυνε ν' ἀκολουθήσει τὸν Ἅγιο γὰρ νὰ γίνει καὶ αὐτὸς μέτοχος τῆς Βασιλείας τῶν Οὐρανῶν. Καὶ ἔτσι ὁ Μαρδάρου βροντοφώναξε τὴν χριστιανικὴν τοῦ ιδιότητα καὶ οἱ στρατιῶτες τὸν συνέλαβαν καὶ τὸν φυλάκισαν μαζί με τὸν Εὐστράτιο, τὸν Εὐγένιο καὶ τοὺς ἄλλους Χριστιανούς, ἀνάμεσα στοὺς ὁποίους ἦταν καὶ ὁ πρεσβύτερος Αὐξέντιος, τὸν ὁποῖο ἀποκεφάλισαν, ἀφοῦ δὲν κατόρθωσαν νὰ τὸν πείσουν ν' ἀλλάξει τὴν πίστη του.

Μετὰ τὸ τέλος τοῦ Αὐξεντίου ὁ Λυσίας ζήτησε νὰ τοῦ φέρουν τὸν Μαρδάρου. Βλέποντας τὴν ἐπιμονή του νὰ μὴν ἀρνεῖται τὴν πίστη του, διέταξε νὰ τοῦ τρυπήσουν τοὺς ἀστραγάλους του, νὰ περάσουν μέσα ἀπὸ τὶς τρυπες σκοινί, νὰ τὸν κρεμάσουν μετὰ τὸ κεφάλι πρὸς τὰ κάτω καὶ νὰ διαπεράσουν τὸ κορμί του μετὰ πυρακτωμένα σουβλιά, ὀδηγῶντας μ' αὐτὸν τὸν τρόπο τὸν Μαρδάρου ἀπ' εὐθείας στοὺς κόλπους τοῦ Κυρίου. Ἐπόμενος στὴν σειρά τοῦ μαρτυρίου ἦταν ὁ Εὐγένιος, γὰρ τὸν ὁποῖο δόθηκε ἐντολή νὰ τοῦ κόψουν τὴν γλῶσσα καὶ νὰ τοῦ συνθλίψουν τὰ ὀστά, παραδίδοντας ἔτσι τὴν ψυχὴ του στὸν Κύριον.

Μετὰ ἀπ' ὅλ' αὐτὰ ὁ Λυσίας ἀποφάσισε ν' ἀσχοληθεῖ μετὰ τοὺς στρατιῶτες του. Καλοῦσε τὸν καθένα χωριστὰ καὶ διαπίστωνε τὴν ἰκανότητά τους στὸ ἀκόντιο. Ἐνας στρατιώτης, ὁ Ὀρέστης, ἐνῶ ἔριχνε τὸ ἀκόντιό, του ἄνοιξε ὁ χιτῶνας καὶ φάνηκε ὁ σταυρὸς ποὺ φοροῦσε στὸ στήθος του καὶ ἔτσι ἀποκαλύφθηκε ὅτι ἦταν καὶ ἐκεῖνος Χριστιανός, ὁ ὁποῖος μετὰ θάρρος ὁμολόγησε τὴν πίστη του.

Ὁ Λυσίας ἀποφάσισε τότε νὰ στείλει τὸν Ὀρέστη μαζί με τὸν Εὐστράτιο στὸν ἄρχοντα τῆς Σεβάστειας τὸν Ἀγρικόλα. Ἐκεῖνος μὴ κατορθώνοντας μετὰ κανέναν τρόπο νὰ πείσει τοὺς Ἁγίους ν' ἀπαρνηθοῦν τὴν πίστη τους, διέταξε νὰ βάλουν τὸν Ὀρέστη πάνω σ' ἓνα πυρακτωμένο σιδερένιο κρεβάτι. Ὁ Ὀρέστης γὰρ μιὰ στιγμὴ ὡς ἄνθρωπος δέιλιασε, ὁ Εὐστράτιος ὅμως τὸν ἐμψύχωσε λέγοντάς του ὅτι ὁ πόνος θὰ διακοῦσε γὰρ λίγο, ἐνῶ τὰ οὐράνια ἀγαθὰ γὰρ πάντα. Ὁ Ὀρέστης ἐνδυναμωμένος ἀπὸ

τὰ λόγια αὐτὰ ἀνέβηκε στὸ κρεβάτι καὶ ἔτσι συνάντησε καὶ αὐτὸς τὸν Κύριο Ἰησοῦ Χριστό.

Ὁ Ἀγρικόλας στὴν συνέχεια ἔδωσε ἐντολὴ νὰ φυλακίσουν τὸν Εὐστράτιο. Στὴν φυλακὴ τὸν ἐπισκέφθηκε ὁ ἐπίσκοπος Σεβάστειας, ὁ Ἅγιος Βλάσιος, ὁ ὁποῖος τέλεσε Θεία Λειτουργία μέσα στὴν φυλακὴ καὶ τὴν στιγμὴ ποὺ ὁ Εὐστράτιος κοινώνησε τὰ Ἄχραντα Μυστήρια ὅλη ἡ φυλακὴ πλημμύρισε ἀπὸ ἄπλετο φῶς. Τὴν ἐρχόμενη ἡμέρα ὁ Ἅγιος βρῆκε μαρτυρικὸ θάνατο μέσα στὶς φλόγες, συναντῶντας τοὺς συναθλητὲς τοῦ Ἁγίου , Αὐξέντιο, Μαρδάριο, Εὐγένιο καὶ Ὁρέστη.

Ἀπολυτίκιον
Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταύρῳ.

Ἡ πενταγῆς τῶν ἀθλοφόρων χορεία, τῇ τῶν ἀγόνων νοητῇ δαδουχία, τὴν οἰκουμένην ἅπασαν ἀγάζει νοητῶς· ὁ σοφὸς Εὐστράτιος, σὺν Αὐξεντίῳ τῷ θεῷ, Ὁρέστης καὶ Μαρδάριος καὶ Εὐγένιος ἅμα, ὄς εὐφημοῦντες εἴπωμεν πιστοὶ· χαίροις μαρτύρων πεντάριθμε σύλλογε.

Εάν θέλετε να λαμβάνετε δωρεάν στο e-mail σας το ηλεκτρονικό περιοδικό «Πνευματικά Σημειώματα» μπορείτε να στείλετε στην διεύθυνση imthesgrafeio@gmail.com τα στοιχεία σας.

Όνομα, Επώνυμο, Τηλέφωνο με θέμα «Συνδρομητής».

«Πνευματικά Σημειώματα»

Γεράς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης
τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν Ἑλλάδος
e-mail: imthesgrafeio@gmail.com

Υπεύθυνος Ἔκδοσης:

† Πρεσβύτερος Ὀνούφριος Ἀβραμίδης τηλ: 6989286400
ἐφημέριος Ἱ. Ν. Ἁγίου Γεωργίου Κατερίνης

